

Prancūziška dvasia

ŠIAME SODE KARALIAUJA ROŽĖS IR SKLANDO PRANCŪZIŠKA NUOTAIKA,
NORS ESAME VILNIAUS ŽVĖRYNE, ANT NERIES KRANTO.

Rasa Pangonytė

Enrikos Samulionytės ir Gintarės Kaluškevičiūtės-Dubakienės fotografijos

17 arų sklypą projektavusi kraštovaizdžio dizainerė Gintarė Kaluškevičiūtė-Dubakienė („Kitas vaizdas“) savo kūrinių vadina Prancūzišku rožių sodu. Tam ji turi porą priežasčių: „Pirma, tai padiktavo klasikinė namo architektūra, kuri man labai priminė Versalio vilas. Antra, pačios šeimininkės stilius, išvaizda, skonis ir manieros man pasirodė labai prancūziški. Beje, ji pati ir pageidavo prancūziško stiliaus, t. y. tikslių, simetriškų, tvarkingų formų.“

Sklypas, sukurtas rožėms

Kraštovaizdžio dizainerė sako, kad gana nedidelio sodo struktūrą reikėjo kurti labai apgalvotai, neperkraunant nereikalingomis formomis, neapsunkinant ir, be abejo, įsiklausant į šeimininkų poreikius. Atsižvelgiant į visas sąlygas, sklype atsirado dvi terasos: rytinė, kurioje galima pusryčiauti ir patekti į ją tiesiai iš virtuvės, ir puošni medinė pietuose. „Abi terasos ir įėjimas į namą yra aukščiau. Tai suteikia žavesio, leidžia visus gėlynus matyti šiek tiek iš viršaus“, – aiškina ji.

Gintarė Kaluškevičiūtė-Dubakienė

Apatinėje sodo dalyje pastatyta pavėsinė, kurios šešėlyje galima pasislėpti nuo vidudienio saulės. Centre auga rožės, iš viso – 60 krūmų. G. Kaluškevičiūtė-Dubakienė pažymi, kad visos jos veislės ('Apricola', 'Artemis', 'Baronesse', 'Crocus', 'Escimo', 'Lions Rose', 'Munstead Wood', 'Red Ballerina' ir jos mėgstamiausia 'Lady of Shalott') užaugintos Lietuvoje, todėl yra atsparios mūsų klimatui. Dizainerė džiaugiasi, kad ir pats sklypas tarsi skirtas rožėms – visiškai apsaugotas nuo šiaurės vėjų, nuo ryto iki vakaro lepinamas saulės.

„Užsakovai dar labai norėjo daržo, bet jis turėjo derėti su visuma, būti estetiškas ir lengvai prižiūrimas. Įrengėme aukštas pakeltas lysves, kurios leidžia sodininkauti neapkraunant nugaros“, – šeiminių norus prisimena G. Kaluškevičiūtė-Dubakienė. Šalia lysvių, vakarinėje sklypo dalyje, atsirado šiltnamiai ir vaismedžių.

Svarbus elementas – gyvatvorės

Projekto autorė sako, kad labai svarbu prancūziško sodo struktūra ir formos. Jas sukuria ne tik gyvatvorės, bet ir takai, aikštelės.

Šio sodo gyvatvorės skirtingos, tačiau jose dominuoja dominuoja buksmedžiai ir kukmedžiai. „Daržo zoną skiria pūslenių gyvatvorė. Buksmedžiai formuojami ir apvalūs, spiralės formos tujos“, – paaiškina G. Kaluškevičiūtė-Dubakienė ir priduria, kad gyvatvorės yra labai svarbus prancūziško sodo elementas. Tiesa, joms suaugti reikia nemažai laiko.

Įvairių veislių rožės dizainerė derino su daugiametėmis gėlėmis (katžolėmis, levandomis, alūnėmis, veronikomis, ežiulėmis, rasakilomis, šilokais). Pavasarį, kol jos dar tik ruošiasi puošniajam sezonui, pražysta svogūninės ir kitos pavasarinės gėlės.

Vyraujančios spalvos sode nėra, augalų koloritas įvairus: balti, pasteliniai atspalviai maišosi su rožine, vyšnine ar oranžine. Kaip atsvarą šiems šiltesniams atspalviams kraštovaizdžio dizainerė pasiūlė per visą sklypą einančią melsvą katžolių gyvatvorę. Iš tolo šie augalai primena levandas, bet daug atsparesni ir ilgiau žydi, vilioja vabzdžius.

Išbaigtumo sodui suteikia prie architektūros derantys klasikiniai šviestuvai. Jie pabrėžia prancūzišką stilių ir suteikia vertikalios struktūriškumo. Kiek vėliau šeimininkų iniciatyva sodą papildė skulptūros. G. Kaluškevičiūtė-Dubakienė sako, kad tai – stiprūs akcentai, spalviškai derantys prie šviestuvų. „Šiam sodui pasisekė, kad jo šeimininkai turi ir skonį, ir fantazijos. Džiaugiuosi, kad jie kuria toliau, labai myli savo mažąjį rojų ir puikiai juo rūpinasi“, – sėkmingu projektu džiaugiasi ji. ■

